ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ເລກທີ 109 /ທຫລ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 01 ກຸມພາ 2019

ຂໍ້ຕົກລົງ

ວ່າດ້ວຍການ ຊື້-ຂາຍ ເງິນຕາ ກັບມວນຊົນ

ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 47/ສພຊ, ລົງວັນທີ 19 ມິຖຸນາ 2018;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ສະບັບເລກທີ 55/ສພຊ, ລົງວັນທີ 22 ທັນວາ 2014;
- ອີງຕາມການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີ ຂອງກົມນະໂຍບາຍເງິນຕາ.

ຜູ້ວ່າການທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ວາງອອກເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍບາງມາດຕາ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງການດຳເນີນທຸລະກຳແລກປ່ຽນເງິນຕາ ກັບມວນຊົນ ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ແນໃສ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການສະໜອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ແລະ ປະກອບສ່ວນໃນການຮັກສາສະຖຽນລະພາບເງິນຕາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 2 ການຊື້-ຂາຍ ເງິນຕາ ກັບມວນຊົນ

ການຊື້-ຂາຍ ເງິນຕາ ກັບມວນຊົນ ແມ່ນການດຳເນີນທຸລະກຳແລກປ່ຽນເງິນຕາ ຈາກສະກຸນໜຶ່ງ ເປັນ ເງິນສະກຸນອື່ນ ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ທີ່ບໍລິການໃຫ້ແກ່ມວນຊົນຢູ່ໃນສັງຄົມ.

ມາດຕາ 3 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກຳ ແລກປ່ຽນເງິນຕາ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2
ການດຳເນີນການຊື້-ຂາຍ ເງິນຕາ ກັບມວນຊົນ

ມາດຕາ 4 ການຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ສາມາດຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຈາກບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກຳໃດໜຶ່ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ສາມາດຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໄດ້ທັງໝົດ ໃນວົງເງິນບໍ່ເກີນທຶນຈົດທະບຽນຂອງຕົນ ຕໍ່ມື້ ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 5 ການຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ສາມາດຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃຫ້ບຸກຄົນ ໃນວົງເງິນບໍ່ເກີນທຽບເທົ່າ 10 ລ້ານກີບ ຕໍ່ຄົນ ຕໍ່ວັນ, ຊຶ່ງລູກຄ້າຕ້ອງລະບຸຈຸດປະສົງໃນການແລກປ່ຽນເງິນຕາຢ່າງຈະແຈ້ງ ພ້ອມທັງ ສຳເນົາບັດປະຈຳຕົວ (ສຳລັບຄົນລາວ) ຫຼື ໜັງສືຜ່ານແດນ (ສຳລັບຄົນຕ່າງປະເທດ) ໄວ້ເປັນຫຼັກຖານ; ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ສາມາດຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໄດ້ທັງໝົດໃນວົງເງິນບໍ່ເກີນທຶນຈົດທະບຽນຂອງຕົນ ຕໍ່ມື້ ເທົ່ານັ້ນ.

ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ສາມາດຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຊຳລະສະສາງກັບຕ່າງປະເທດ ໂດຍຕ້ອງພິຈາລະນາຂາຍໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີເປົ້າໝາຍຊຳລະຄ່າສິນຄ້າບູລິມະສິດກ່ອນ ເປັນຕົ້ນ: ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ຢາປົວພະຍາດ, ສິນຄ້າອຸປະໂພກ-ບໍລິໂພກທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ. ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງພິຈາລະນາຂາຍໃຫ້ລູກຄ້າທີ່ຕ້ອງການຊຳລະຄ່າສິນຄ້າອື່ນ (ປັດໃຈອື່ນ) ແລະ ບຸກຄົນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນວັກໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ຫຼື ຕາມເປົ້າໝາຍທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ດັ່ງນີ້:

1. ຊຳລະຄ່າສິນຄ້າທີ່ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ;
2. ຊຳລະຄ່າບໍລິການທີ່ຕິດພັນກັບສິນຄ້າ ຂາເຂົ້າ-ຂາອອກ ໂດຍກົງກັບຕ່າງປະເທດ ເຊັ່ນ: ຄ່າຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ຄ່າປະກັນໄພ, ຄ່າຝາກສາງຜ່ານແດນ ແລະ ຄ່າບໍລິການອື່ນ;
3. ຊຳລະໜີ້ເງິນກູ້ ແລະ ສິນເຊື່ອການຄ້າ ກັບຕ່າງປະເທດ;
4. ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ຕ່າງປະເທດ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ;
5. ໂອນເງິນກຳໄລ, ເງິນປັນຜົນ, ຕົ້ນທຶນ, ດອກເບ້ຍ, ຄ່າບໍລິການອື່ນ ຂອງນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄ່າແຮງງານຂອງຄົນຕ່າງປະເທດ ກັບຄືນປະເທດ ຫຼື ໄປປະເທດທີສາມ;
6. ໂອນເງິນໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
7. ສຶກສາ, ທ່ອງທ່ຽວ, ຢ້ຽມຢາມ ແລະ ປິ່ນປົວສຸຂະພາບ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ;

8. ປະຕິບັດເປົ້າໝາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກ.

ການຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດທຸກຄັ້ງ ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ຕ້ອງໃຫ້ລູກຄ້າປະກອບເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມແຕ່ລະເປົ້າໝາຍ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ເພື່ອສະເໜີຂໍຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດກັບທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ.

ສໍາລັບເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ທີ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ໄດ້ຈາກການຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດກັບທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ຕ້ອງໂອນເຂົ້າບັນຊີເງິນຝາກຂອງຕົນ ເພື່ອຊໍາລະສະສາງກັບຕ່າງປະເທດ ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 6 ການກໍານົດ ແລະ ປະຕິບັດອັດຕາແລກປ່ຽນ

ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ຕ້ອງກໍານົດ ແລະ ປະຕິບັດອັດຕາແລກປ່ຽນ ໃນການຊື້-ຂາຍເງິນຕາກັບລູກຄ້າ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງຕາມລະບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກໍານົດໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ຊຶ່ງການຊື້-ຂາຍເງິນຕາ ລະຫວ່າງສະກຸນເງິນຕ່າງປະເທດດ້ວຍກັນແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງຜ່ານສະກຸນເງິນກີບ ໂດຍການກໍານົດອັດຕາໄຂວ່ (ໂດລາ/ບາດ, ບາດ/ໂດລາ) ຕ້ອງໄດ້ມາຈາກການຫານໄຂວ່ຜ່ານສະກຸນເງິນກີບ/ໂດລາ, ກີບ/ບາດ ແລະ ສະກຸນອື່ນກໍເຊັ່ນດຽວກັນ ໂດຍຕ້ອງຢູ່ໃນຂອບທີ່ລະບຽບການໄດ້ກໍານົດ.

ມາດຕາ 7 ການພິຈາລະນາ

ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ຕ້ອງໃຊ້ດຸນພິນິດ ໃນການພິຈາລະນາຊື້-ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ບົນພື້ນຖານການຮອກຮູ້ລູກຄ້າຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 8 ການລາຍງານ

ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ຕ້ອງປະຕິບັດການລາຍງານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ໃຫ້ກົມນະໂຍບາຍເງິນຕາ ສໍາລັບຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ປະຈໍາພາກ ສໍາລັບຢູ່ຕ່າງແຂວງ ດັ່ງລາຍລະອຽດລຸ່ມນີ້:

1. ລາຍງານການກໍານົດອັດຕາແລກປ່ຽນ ແຕ່ລະສະກຸນເງິນຂອງຕົນ ຜ່ານລະບົບລາຍງານແບບເອເລັກໂຕຼນິກຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ກົມນະໂຍບາຍເງິນຕາ ຫຼື ລາຍງານຜ່ານແຟັກ ຫຼື ອີເມວ ໃຫ້ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ປະຈໍາພາກ ພາຍໃນເວລາ 08:15-15:00 ໂມງ ຂອງແຕ່ລະວັນ ແລະ ຕ້ອງລາຍງານການປັບອັດຕາແລກປ່ຽນໃຫ້ກົມນະໂຍບາຍເງິນຕາ ຫຼື ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ປະຈໍາພາກ ຊາບໃນທັນທີ ທີ່ມີການປັບປ່ຽນອັດຕາແລກປ່ຽນທຸກຄັ້ງ;
2. ລາຍງານການຊື້-ຂາຍເງິນຕາຜ່ານລະບົບລາຍງານແບບເອເລັກໂຕຼນິກຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ກົມນະໂຍບາຍເງິນຕາທຸກຄັ້ງໃນທັນທີ ທີ່ມີການຊື້-ຂາຍເງິນຕາ ແລະ ລາຍງານຜ່ານແຟັກ ຫຼື ອີເມວ ໃຫ້ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ປະຈໍາພາກ;
3. ການແລກປ່ຽນເງິນຕາ ທີ່ມີລັກສະນະສົງໄສ ຫຼື ການກະທໍາໃດໜຶ່ງທີ່ເປັນການປັ່ນປ່ວນລະບົບອັດຕາແລກປ່ຽນ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຊາບຢ່າງທັນການ;
4. ການແລກປ່ຽນເງິນຕາ ທີ່ມີລັກສະນະສົງໄສວ່າກ່ຽວຂ້ອງກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່

ການກໍ່ການຮ້າຍ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 3
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 9 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກົມນະໂຍບາຍເງິນຕາ ແລະ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ປະຈຳພາກ ມີໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ຕ້ອງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການສະໜອງເງິນຕາໃຫ້ແກ່ມວນຊົນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 10 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ປ່ຽນແທນຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ເພື່ອຊຳລະສະສາງກັບຕ່າງປະເທດ ສະບັບເລກທີ 1083/ທຫລ, ລົງວັນທີ 09 ທັນວາ 2016.

ຜູ້ວ່າການທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ສອນໄຊ ສິດພະໄຊ